

Tegen het eind van de 19^e eeuw ontstond er in Protestants Christelijk Nederland een beweging van ouders die vonden dat niet de overheid, maar zij zelf het laatste woord behoorden te hebben bij de opvoeding van hun kinderen. Voor hen betekende dat, dat zij hun kinderen naar een school wilde sturen waar ze niet allen leerden lezen, schrijven en rekenen, maar waar ook het geestelijk klimaat overeenkwam met hun inzichten.

In het laatste decennium van de 19^e eeuw werden in de Duin- en Bollenstreek de eerste Protestants Christelijke scholen opgericht. In die tijd moesten de ouders nog het grootste deel van de kosten van die scholen zelf opbrengen.

Na 100 jaar "schoolstrijd" kwam in 1917 de wettelijke financiële gelijkstelling tussen openbaar en bijzonder onderwijs tot stand. Het werd toen minder moeilijk om een Christelijke school op te richten. Die scholen werden meestal bestuurd door een vereniging van ouders en, omdat de mensen uit de verschillende protestantse kerken toen maar weinig onderling contact hadden, ontstonden er gescheiden scholen voor die protestantse richtingen.

In de tweede helft van de 20^e eeuw groeide de samenwerking tussen de Christelijke schoolbesturen in hetzelfde dorp. Vaak was de stichting van een school in een nieuwbouwwijk een goede reden voor een plaatselijke besturenfusie.

Onder het motto "meer zelfstandigheid voor de scholen" verlegde de regering tegen in de laatste tien jaar van de 20^e eeuw steeds meer verantwoordelijkheden van de overheid naar het schoolbestuur. Dat ging gepaard met sterk toenemende financiële risico's en een zware administratieve last omdat van alles, waarvoor het schoolbestuur "eigen beleid" mocht voeren, uitgebreid schriftelijk verantwoording moest worden afgelegd. De schooldirecteur had daar de tijd niet voor en de vrijwillige bestuurders hadden daar vaak noch de tijd, noch de kennis voor.

In veel regio's zochten schoolbesturen elkaar op om te onderzoeken hoe ze op deze nieuwe uitdagingen konden reageren.

In april 1996 nodigde het schoolbestuur uit Hillegom de besturen van de P.C.-scholen in de omringende dorpen uit voor een gesprek.

Op 31 augustus 1999 werd een federatie opgericht waarin de besturen uit Hillegom Lisse, Sassenheim en Warmond gemeenschappelijke activiteiten wilden bundelen. De federatie onderhield nauwe contacten met het bestuur van de kort daarvoor gefuseerde verenigingen uit Noordwijk aan Zee, Noordwijk Binnen en Noordwijkerhout.

Al snel werd duidelijk dat een federatieve samenwerking te weinig meerwaarde had en werd er gezocht naar een nauwere band.

Op 24 oktober 2002 richtten de zes besturen uit de regio de Stichting voor Protestants Christelijk Onderwijs in de Duin- en Bollenstreek op.

Het bestuur van deze stichting moest "op hoofdlijnen" gaan besturen en voor de beleidsvoorbereidende en uitvoerende bestuurstaken een professionele algemeen directeur aanstellen, die een klein stafbureau ter ondersteuning mocht inrichten.

Op 1 januari 2003 werden de 10 scholen met 13 locaties met alle bezittingen, rechten en lasten overgedragen aan de nieuwe stichting.

In de afgelopen jaren ontstond er in ons land, als een vervolg op het rapport de commissie Tabaksblatt, een roep om scheiding van bestuur en toezicht in maatschappelijke organisaties. Een wet is op komst om ook in het onderwijs die scheiding aan te brengen.

Met ingang van 1 januari 2010 heeft het stichtingsbestuur een dergelijke scheiding aangebracht. Het zittende bestuur nam plaats in de Raad van Toezicht en de heer Ekkelenkamp werd benoemd tot voorzitter van het College van Bestuur.